

*
MEGJELEN
SZOMBATON REGGEL.

Előfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Főmunkatárs:
PÁLYI PÁL.

*
Nyilttér petit sora
40 fillér
Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.
Többszöri hirdetéseknel megfelelő árendmény.
*

=====**Ipolyság, 1903. évi június hó 20-án.**=====

Politika az egyházban,

irta: *Schulpe Alfonz.**

E lapok multkori vezércikke egyházszerető evangélikus emberre bántólag is hatott, a mennyiben az egyház egyik belligye igen ríktó, hamisan alkalmazott színekben lett a nyilvánosság elé hozva.

Azt hiszem, téves nézet, hogy a Terényben történt püspökfogadtatásnál a magyar állameszme iránt sértés történt.

A magyar állameszme és a magasabb megyei tisztviselő urak iránt elég volt téve teljesen, a mennyiben a felügyelő magyarul üdvözölte a püspököt az egyházközség nevében.

De már most kérdezzük, jogtalan dolog-e, ha a lelkész az egyházközség ügykezelési és anyanyelvén is üdvözli a püspököt, midőn tótul az egyházközségben mindenki ért jól, a magyar nyelvet nem bírja mindenki teljesen.

Nemcsak az egyházi jog engedi

*Kiváló munkatársunk tollának megbecsüléséből közöljük glosszálás nélkül e cikket, melynek erős nemzeti érzésünkkel fogva egyetlen betűjével sem érthetünk egyet. *A szerkesztő.*

ezt meg, hanem a méltányosság is, az egyházközség köznyelvének használatát.

Téves felfogás az is, a mi püspökünket közjogi személyiségnek tekinteni.

Nálunk a püspök csak primus inter pares és a közegyház választottja, mely közegyház alapja az egyházközség.

Tehát ebből a szempontból sem történt sérelem.

Sérelemtől nem lehet szó, mivel az ünnepély első sorban az egyházközségé volt, — és a mellett a második üdvözlés törvényesen használt nyelven történt.

Én részemről, mint e tekintetben egészen objektív evangélikus ember, mert hiszen én vagyok talán az egyedüli egyházfelügyelő a megyében, a ki tótul még csak nem is ért, mégis bizonyos megilletődéssel olvastam a cikket, mert tulságosan a politikát viszi be az egyház belügyeibe szenvedélyes hangon, e mellett az egyház törvényes jogait nem ismerve.

Hamis nézet az ev. egyház liturgikus nyelvének a tótot odaállítani. Ez abszurdum. Az ev.

egyház istentiszteleti nyelve: lehet a magyar épügy, a mint a tót, vagy a német, aszerint a mint a községbeliek anyanyelve a magyar, tót, vagy a német. Ez a mi jogunk, a mi oly idős, mint a milyen idős az egyház.

Azt hiszem, ha szenvedélyes rekriminációk helyett a nemzeti dolgokban is a közös testvéries érintkezést keressük, a nemzeti ügynek is nagyobb szolgálatot teszünk; manapság a közös vállalt szociális munkásság felekezeti és nemzeti tekintet nélkül, a közérdek, a közös haza javára: ez legyen a jelszava minden hazafinak.

A nyelv használata vagy ismerete egymagában nem lehet a hazafiság netovábbja, önzetlen, kitartó munkásság nélkül bármely nyelv ismerete semmis önmagában a közérdek szempontjából.

Némileg keserű igazságot mond Sipos Orbán, a lángoló hazafias érzésű biharmegyei tanfelügyelő rendkívül értékes könyvében a magyar faj asszimiláló képességéről, midőn állítja, hogy az azért oly csekély aránylag, mert a ma-

Dalok

I.

Elborongok, sötét búval
Teli van a lelkem,
Kérdegeted, mért van az ugy,
Mért, hogy ilyen lettem?
Kérdő szódra, panaszkodra
Mosolyra nyil ajkam,
Mért mondanám, ha hiába!
Mi az átok rajtam.
Kérdezd meg, a szárnya szegett
Rabbá lett madárnak
Mért nem kedves a kalitja?
Mért ide bezárnak.
Ne is kérdjed sohse tőlem,
Mért rajtam e bánat,
Törött szárnyú dalos madár
Megérti notámat.

II

Gúnyolódó ember szóval
Illetnek itt engem,
Csillagoknak ragvógása
Is bántja a lelkem.
Zivataros viharok is
Erre visz az útja,
Rázza ajtóm s ablakomat.
Hát mindenki tudja?

Elmegyek én messzi innen,
Lerázom e jármot.
Elmegyek, majd keresek ott
Újra színes álmat.

Addig is, mig itten leszek,
Kérlek, ne bántatok;
Ember, vihar, kicsinylő szó
S ti gúnyos csillagok. —

Szabolcs.

Szikince parti mesék.

A csavargó.

Irtá: Nagy Vince.

A mult nyáron történt. Kiinn üldögéltem a ház előtt, gyönyörködve néztem végig a Garam, Szikince völgyén. Mennyi szépség mindenfelé. Milyen remeke a természetnek. Milyen gyönyörű képet nyujt a belátható 30—40 faluval, tul rajtuk a kékkelő hegyekkel. A sok belátható torony, mint megannyi mutató uj emelkedik az ég felé. Hány lélek száll e templomokban istenéhez; hány lélek áldja a mindenhatót, hogy ezen a szép földön urnak teremtette az embert... s hány lélek van, mely fölemelkedve a földről, fel a beláthatatlan

magasságba, még szebb tájakat keres; valami más után kutat, mintha érezné, hogy ez a föld nem az ő hazája. Milyen is az a lélek, hogy annak mélységet még nem tudta megmérni senki...

A mint így merengtem, egyszerre csak egy rongyos ruhájú ember zavart ki gondolataimból. Egy csavargó. Oda állt előmbe, bemutatta magát, s feleletet sem várva, leült mellém. Elkezdett mindenféléről beszélni, kérdezősködni, majd amint látta, hogy nem szívesen hallgatom, cinikus köszöntéssel ott hagyott. Mikor azután elment, olyan különösnek tűnt fel előttem megjelenése, viselkedése, egész valója. Bántam, hogy nem beszélgettem vele. Hátha ez is egy korán összetört lélek? Ki tudja?

Később hallottam, hogy a papéknál, rektoréknál is járt ez a különös ember. Aztán hallottam róla többet is. Kíváncsi lettem kilétére, sorsára. Kérdezősködtem, hátha valahol tudnának róla valamit? Hasztalan. Nem tudhattam meg semmit. Utoljára ráfogtam, hogy ez a Balog Peti, a kiről az öreg András bácsitól hallottam mesélni, — azután megirtam a históriáját.

gyar ember az állameszmét nem bírja eléggé megszerettetni a többi nemzetiségekkel.

Ebben sok igazság van. Mert vagy nem törődik a magyar nemzeti eszme megerősítésén: közönyös, vagy ha törődik, oly kevés higgadsággal és annyira tulteszi magát a való tényeken és korlátokon, hogy a nemzeti egybeolvadás helyett sok helyütt a visszavonást és az exkluzivitást eredményezi. Ezen igazságnak egyike a legderekből élő hazafiaknak: Szemere Miklós a magyar ifjúság nagy barátja is igen szép kifejezést adott egy nem rég megjelent művében, midőn azt mondja, hogy a nemzetiségeket csakis tapintattal nyerhetjük meg a nemzeti egybeolvadás ügyének. A tapintat pedig mindenütt a törvényes jogok respektálásával jár.

Való igaz: csakis a testvériség, méltányosság és a vállvetett közös munkálkodás fűzheti össze a magyart a magyarral, legyen az bár különféle nemzetiségű, felekezeti vagy társadalmi állású, ennek bizonyítéka az ezeréves közös mult.

Ha ezen az erős alapon tetszik mindenkinek állni, akkor ne féltsük a nemzeti egységet, a hon virulni fog.

Ezen gondolatoknak oly szép kifejezést adott tavaly a mély hazafias érzésű piarista pap Czirbusz Ede is, a magyar géniuszról irt könyvében, amelyben kifejti, hogy a magyar géniusz tolleráns és méltányos volt mindaddig és csak testvéreket ismert ezer éven át. Ehhez a multhoz legyünk hűvek a jövőben is.

Egyházam és hazám iránti komoly érdeklődésem és szeretetem

készítettek e sorok irására, kijelentve, hogy semmi polemiába belebocsátkozni nem szándékom, mivel csak az igazságot akartam konstatálni.

Ipolyság, június 19.

Jog és még valami című multkori cikkünkre felel *Matlaszkovszky* István dr. „*Illik — nem illik*” című s lapunk legutóbbi számában megjelent cikkében. Ez érdekes cikkkel bővebben foglalkozni nem engedni lapunk terjedelme. azért csak néhány rövid reflexióval élek. Nem védelmezni akarom már elfoglalt álláspontomat: mert annak helyessége felől megnyugtató a vármegye alispánjának s közigazgatási bizottságának kifejezett véleménye. Mert a közig. bizottság is, bár elősmerte a szóban lévő jogát a megyebizottsági tagoknak, a vita folyamán egész határozottsággal elítélte azok eljárását, kik ezen jogokkal a konkrét esetben éltek; nem reflektálok cikkiró urak a jog és illem közt vont párhuzamára. nem ama merészen szecesiós állítására, hogy az illem változó, a jog pedig állandó valami, csak egyet ajánlok figyelmébe cikkiró urnak. Nincs oly jogszabály, melynek helyességét ab ovo megállapítaná az, hogy azt „magyar jogtudósok és előkelő gyakorlati férfiak” statuálták. Cikkiró ur pedig a kérdéses jog szabály „célszerű és hazafias” voltát alig indokolja egyébbel, mert azon elmefuttatások a megyebizottsági tagok vagyoni helyzetéről és jövedelmüknek arányos és aránytalan befolyásáról — eltekintve attól, hogy én meg nem értettem, — távolról sem szolgálnak ennek támaszául. No, de tegyük fel, hogy ilyennek semmi köze a joggyakorláshoz s vegyük a dolog legpraktikusabb oldalát. Gondolkozott cikkiró ur azon, hogy miből fogja a házi pénztár azt a pár ezer korona többlet kiadást fedezni, ha Péter is. Pál is élni fog ezzel a jogaival? Ha tudja, ne titkolja el, mert ez a dolog igazi csattanója. Ha pedig nem tudja, akkor könnyen kitalálhatja azt, hogy ha az ő rideg jogi állás-

pontja fog diadalra jutni, annak szükségszerű következménye lesz az, hogy az alispán a már sokat emlegetett közhatósági funkciók teljesítésére nem megyebizottsági tagokat, hanem más adófizető polgárokat fog felkérni, mert utóbbiak nem fognak neki a szivesség fejében egy borsos számlával gondot okozni, már csak azért sem, mert ehhez nekik nincs joguk. S annak a nagy jogonlovaglásnak aztán az lesz az eredménye, hogy épen azok nem fognak résztvenni a közös kötelességek teljesítésében, a kik arra leginkább hivatottak. *Önzetlenség kella közszolgálatához, ez kellett mindég s fog is kellenni a jövőben is.* Hogy pedig valaki mennyire kívánja az illetet figyelembe venni a joggyakorlásnál, az egyéni dolog. (p.)

A TÁRSASÁG.

(Egy minta-iskola.)

Kedves Szerkesztő,
a polgári leányiskola vizsgájáról jövők és olyan nehéz, de olyan nehéz a szívem, a lelkemből pedig fájó sóhajtás szakad fel:

— Miért is nincs nekem is egy kis leányom, a ki most ott „drukkolna” a többivel?

Ne mosolyogjon barátom, mert hasztalan mondja, hogy a mi késik, nem mulik, ez engem — sajnos — nem vigasztal. Nem is a fiatalság hiánya volna az oka, hanem — (ide olyan jó lehetne valami francia mondást idézni) — hanem hagyjuk ezt.

A fejem még most is kábult a sok zsongástól, az sem könnyít rajta, hogy leteszem a kalapomat, és a lelkem még fürdik abban az üde, tavaszos hangulatban, a mit száz kis lány édes illata, száz kis lány varázslatos fiatalsága keltett.

És most ne vegye rossz névem, kedves barátom, ha ismét elröppen ajkamról az irigység egy sóhaja, mikor arra a sok csi-

Valahonnan a Garam-Ipoly partjáról ment el ez a Balog Peti iskolába. Nem is vallott vele szegényt az apja. Kedvence lett a tanároknak, tanuló társainak, aztán később kedvence lett a lányoknak is. Ez a nagy kedveltség azonban nem változtatott rajta semmit. Nem tette elbizakodóvá. Megmaradt annak, a mi volt: — egyszerűnek, nemesnek.

Egyszer aztán megváltozott. Tudja Isten, hogyan. Az után a bál után, melyet a tüzkárosultak segélyezésére tartottak. Ha az a bál nincsen, talán már országos nevű ember volna. Istenem, hogyan is tesz sokszor egy kis esemény olyan sok reménységet, hogyan tör össze egy-egy nemes lelket, mely talán száz veszélylyel lett volna hivatva szembeszállani. Balog Peti lelke is így tört össze. Az első sebet ott ütötte rajta a bálban az a bogár szemű lány: Perkátay Eszter. Pedig talán nem is tudta, nem is akarta. Ott találkoztak először. Jobb lett volna, ha utoljára is. De azután találkoztak sokszor. Házi mulatságokon, kirándulásokon mindig együtt voltak. Gyönyörűség volt nézni, a mint úgy egymás mellett mentek. Az a sugár termetű, madonna arcú lány s az a sötét haju, ábrándos kék szemű ifju. Ha egy életen keresztül úgy egymás oldalán le-

hettek volna. De nem úgy lett. A sors könyvébe másként volt beírva, mint az ő szívükbe.

Petit iskolái végeztével valami távolabb helyre neveztek ki. Azután csak úgy leveleztek. Egyszer csak nem jött válasz levelére. Várt, várt, de csak nem jött. Irt másik levelet, de csak arra se jött válasz. Elment hát maga. Nem is ment egészen odáig. A szomszéd városban találkozott Eszterrel, egy ismeretlen férfival sétált. Karika gyűrű volt az ujján. Hát most már értette, mért nem kapott választ. Nem kérdezősködött, mért történt ez így, — nem is panaszkodott. Soha senki nem hallotta egy panasz szavát sem. Övé az a keserűség egyedül, minek azt másnak tudni Mindég szótalanabb lett. Kötelességét elmulasztotta. Utoljára hivatalát is elvesztette hanyagsága miatt. Nem bántotta az sem. Beállt egy vándor színész társaságba. Ott sem sokáig maradt. Mindég lejjebb, lejjebb süllyedt. Utoljára peregrinus, csavargó lett belőle. Meg-megjelent egyik-másik faluban, betért az uri emberekhez, el is beszélt velük, ha meghallgatták. Így találkoztam vele én is, mikor ott kinn ültem a ház előtt.

Azóta aztán hallottam sokat róla. Talán meg is sirattam. Milyen lélek lehet az övé,

örök némaságával, panasz nélküli szenvedésével.

Egyszer csak aztán eltűnt. Hová lett, nem tudja róla senki. Ott csavargott utoljára valahol a Mátra alján. Nem kereste senki. Ki törődne az ilyen csavargóval. Inkább örülnek, hogy nem háborgat többé senkit.

De én mégis úgy szerettem volna tudni, mi sors érte. Egyszer aztán hallottam róla egy öreg béréstől. Az látta utoljára urának az udvarán.

... „Az ur nem volt otthon. A nagysága 4 éves kis fiával játszott kinn a verandán. Csupa gyönyörűség volt nézni azt a boldogságot, a mint az anya játszott gyermekével. Egyszer csak nyílt az ajtó, s egy csavargó lépett be rajta. Közeledett az asszony felé, de amint az felütötte fejét játszó gyermekéről, hirtelen megállt. Az asszony is hirtelen felugrott, elhalaványult. Aztán úgy néztek egy darabig egymásra. A csavargó aztán hirtelen megfordult, sietve elment. Azóta nem láttam. Az asszonyomnál is nem tudom, mi történt azóta. Napról-napra halaványabb. Nem lehet soha egy mosolyát venni. A szemével ronthatta meg a csavargó. . .”

csergő kis madárra gondolok, akiket ma-holnap kieresztenek az iskola nyűgös ka-litjából, hogy a sok tudást elfelejtsék és a tiz hónapos jó viselet után megint le-gyen egy kis alkalmuk huncutkodni.

Hogy miként sikerültek a vizsgák? nagyszerűen. Ember ember hátán, és a szülők büszkén hallgatják az ő gyerme-kük okos, bátor és értelmes feleletét. Ez első sorban az intézet kitűnő vezetőjének: *Fleischhacker* Laurának köszönhető, a ki mellé méltán sorakozik kipróbált tábor-kara: *Kolos* Irma, a ki a IV-ik osztály főnöke, *Beöregdy* Irma a III-iké, *Hatosné-Kerner* Teréz a II-iké, és *Hegyesi* Rózsika az első, azután *Szuknovich* Mária, a ki-nek nincs külön osztálya. A női kézi-munka-tanfolyam jeles vezetője: *Czeiner* Kornélia, a ki hivatta van azt a nemes munkát folytatni, a mit az iskola abban hagyott.

És az lenne *Fleischhacker* igazgató-nőnek az ideálja, hogy a polgári iskola kitűnő növendékeket, a kézimunka-tanfolyam pedig nagyszerű gazdasszonyokat neveljen, a kik a varázstüvel megtudják varrni a szükségeseket odahaza, nagy ki-adástól kimélve meg a háztartás könnyen megingó büdzséjét.

Az iskola-miniszter méltányolja is az igazgatónő ebbeli üdvös törekvését, mert már harmadik éve nagy áldozatokkal tartja fenn a tanfolyamot, de a közönség még nem akarja üdvös voltát beismerni, és idegenkedik tőle.

Pedig: a milyen mintaintézet az ipoly-sági polgári leányiskola — ezt nem én, a csacska asszony mondom könnyű bók gyanánt, de *Rill* Józseftől, megyénk kitűnő tanfelügyelőjétől hallottam, — éppen olyan nagyszerű intézmény válnék a tanfolyam-ból is idővel és a jövőbeli fiatal férjek lefekvés előtti imáikba bizonyára belefog-lálnak az asszonyka tanítónőinek nevét is.

És itt habozom én, a kritikus is, mert hamarjában nem tudom: mi volt dicsőbb, mi volt nagyobb? A lányok elméleti tudása, a mivel jövődő udvarlóikat majd-an zavarba hozzák? avagy kéz-ügyessé-gük, a melylyel csinos, izléses dolgokat teremtettek, és az ezzel megtelt terem-ben valósággal elkábul a sok hozzáértő asz-szonyszemély. Mi ér többet: a der, die, das? vagy a háztartás kis kátéja? a hit-beli tudásról fejezzem ki elismerésemet, avagy a férfi szem előtt rejte bemutatott torna-vizsgálatról? . .

De nagyon csapong könnyű képzeletem, és míg a vizsgákról kéne tárgyias tollal referálnom, az elragadtatás jelzői akad-nak írásomra csupán, mintegy kifejezdi az egész hallgatóság mértéken felül való meg-elégedésének.

Kedves volt, amikor a kis *Draskóczy* Margitot a ki Szerbiáról felelt, kérdezte *Kovács* dr mit tud a Szerbiai események-ről, kicsoda Szerbiában a király?

A kis leány egy percig sem zavarodott meg, de bátran felelt.

— Most nincs király, de valószínűleg *Karagyorgyevics* Pétert fogják megvá-lasztani.

A közönségnek nagyon tetszett a fele-let és az események be is igazolták a kis *Draskóczy* Margitot.

Négy-öt napi nehéz munka után a tani-tónők és gyermekek egyaránt vakációzni

repülnek szét, a megérdemelt nyugalomra a kitűnően végzett nagy munka után

Meleg van, kedves barátom, a nyár ful-laszt és bágyadtá tesz. A szemem szinte lezárul, mikor e sorokat papírra teszem, és az otthoni bluzom két felső gombja nyitva, hogy közvetlenebbül hűtse lázadó véretem egy kis szellő . . . és poénnak a levelemhez ismét csak fájó sóhaj sza-kad fel a lelkemből, kedves *Szerkesztőm* és bármilyen gunyosan mosolyog, biz' Isten, csaknem sirok, mikor félhangosan kérdezem:

— Miért nincs nekem is egy kis leá-nyom, a ki örömmel hozná most haza az édes anyjának egy évi szorgalmának a bizonyítványát!

Isten vele!

Nóra.

A h é t r ől.

Évzárás leányiskolánkban.

„Mint tanfelügyelő sok iskolában meg-fordultam, de ily kiváló intézetet, mint az ipoly-sági leányiskola, sehol se találtam.“

E szavakkal fejezte ki e sorok írója előtt *Rill* József kir. tanfelügyelő, e tekintetben tehát legkompetensebb egyéniség elisme-rését polgári leányiskolánk irányában, re-gisztrálván egyébként mindenki előtt köz-ismert tény.

Ebben a kitűnő intézetben e héten zaj-lottak le az évzáró vizsgák, melyen a nö-vendékek értelmes, okos feleletekkel szá-moltak be egy évi munkájukról, és még a leggyöngébb növendék fellépésében is felesillant annak tanúsága, hogy a tan-tesztület vezetőjében, és jeles gárdájában a kiváló szaktudás, erős ambíció, pontos lelkiismeret mellett, valódi lelki műveltség finom, gyöngéd érzés nemessége lakozik.

A vizsgák módja ellen azonban igen sok ok adatolt gáncsunk van. A tanhatóság azon tulbuzgalmából, hogy minden egyes növendéknek minden tantárgyból felelnie kell, a vizsgák reggel 8-tól kevés megsza-kitással esti 8 óráig tartanak. Ez a szo-kás, melyet ma már minden intézetből kiküszöböltek, tulterheli, kimeríti, agyon-fárasztja úgy a vizsgavezetést és a tan-tesztületet, de különösen agyongyötri azo-kat a gyöngébb idegzetű növendékeket, kiknek egész nap fülledt, meleg levegő-ben kell drukkos feszültség közt padjaik-ban feszengeni. Ma már, mikor a növen-dékeket vizsga előtt, annak eredményétől függetlenül osztályozzák, a vizsga elvesz-tette régi jelentőségét, és igen helyesen, mert hiszen egy feleletből, melyet a nö-vendék nyilvános hallgatóság előtt amugy is félénk lámpaláz közt ad le, nem lehet a növendék tudásáról igaz képet alkotni.

Hisszük tehát, hogy a tanhatóság meg-szivleli ebbeli skrupulusainkat, és jövőre célszerűbb ügyrend alkalmazásával lehetővé teszi, hogy egy-egy osztályban a vizsga egy délelőtti folyamán akként nyerjen be-fejezést, hogy mint összes középiskolánk-ban minden tantárgyból csupán néhány növendék vétessék cenzura alá.

Legértékesebb volt úgy tan, mint tanuló anyagban a negyedik osztály. Szinte meg-lepő tájékozottságot és készsültséget láttunk itt a növendékeknel oly bő tananyagból, mely a középiskolák VIII-ik osztályában

sem külömb. Hogy milyen hazafias szel-lemben tanítják a magyar történelmet, arra elmondunk egy kedves epizódot.

Egy növendék *Zrinyi* Miklós grófról fe-lelt, kit állítólag vadkan ölt meg. De mi volt igazi oka halálának? kérdi az igaz-gatóné. A növendék haboz, mire biztatja az igazgatóné: csak mondja meg bátran, hisz itt mindnyájan magyarok vagyunk.

Az iskola értesítője szerint, melyben ez év eseményei közt a tantestület egy érde-mes tagja, *Hatosné Kerner* Teréz 25 éves jubileumát érdem szerint méltatja *Beöregdy* Irma, az iskolának 83 növendéke volt.

Az iskola jeles tanulóit kiemeljük. A IV-ik osztályban *Feldmann* Eszti, (az intézet leg-kitűnőbb tanulója ki tiszta kitűnő) *Dras-kóczy* Virzsin, *Veszélák* Mariska, *Fleisch-hacker* Lujza, *Hartl* Vilma, *Huber* Olga, *Lövinger* Ella, *Strausz* Leona. A III-ik osztályban: *Novacsek* Margit, *Kempfner* Rózszi, *Neumann* Lidi. A II-ik osztályban *Weiler* Antónia, *Vámos* Margit, *Kovács* S. Mici, *Draskóczy* Margit. Az I. osztályban *Grosszman* Blanka, *Kovács* S. Ilonka.

„Szeretett hazánk iránt való szent kö-telességünk érzetében, leküzdvé az utunkba gördülő akadályokat, magasztos hivatásunk tudatában szívünk egész melegével foly-tatjuk a nemzeti nőnevelés magasztos munkáját“ — írja *Fleischhacker* Laura igazgató jelentésében.

Megtoldjuk azzal, hogy ebben a magasz-tos hivatásában őt és jeles munkatársait a szülők és növendékek háláján fölül min-den jóérezsü lélek teljes elismerése kíséri.

Kézimunka és rajzkiállítás.

Külön fejezetet nyitunk polgári leányisko-lánk kézimunka kiállításának, mely a növen-dékek ez évi kézi ügyességéről ad számot, és a szaktanítónő *Hegyesi* Rózsika kiváló szakértelme mellett az ő szubtilis izléséről, finom műérzékéről tesz vonzó bizonyágot.

Szemnek nagyon kedves látvány volt a munkaterem, és a munkák ügyes csoportosi-tása is nagyon kecses. Tulnyomó gondot for-dítottak a legfontosabbra, a fehérneműre és a kézi himzésre, még a foltozás titkaira is kiterjedt a gondosság. Luxusmunka is igen sok csinos akadt, melyek között különösen feltűnt *Sipos* Aranka moharózsákkal himzett nagyon szép selyempárnája.

A sok szép holmi közül a IV. osztályból *Draskóczy* Virzsin (hálókabát himezve és aszurozva), *Hartl* Vilma (hálókabát és nad-rág himezve és aszurozott), *Fleischhacker* Lujza (himzett divánpárna), a III. osztályból *Jávor* Margit (igen szép magyar stílus asztal-futó), *Gaál* Böske és *Neumann* Lidi (aszúros és himzett párna), *Himmler* Elza (goblén párna), *Bartos* Sarolta (himzett futó áttörés-sel), *Heffter* Ilonka (aszúros zsebkendő, di-vánpárna), a II. osztályból *Chalupka* Ilona (magyar stílus asztalközép), *Berczeller* Irén (asztalközép), *Zmeskal* Olga (divánpárna), *Kovács* S. Mici (divánpárna és sok szép ké-zimunka), az I. osztályból *Kovács* S. Ilonka (asztalfutó), *Heidberg* Margit és *Axmann* Kornélia (divánpárnák) ügyes holmiai kelter-tek nagyobb tetszést.

Hasonló figyelmet keltettek a tanfolyam hallgatóinak kézimunkái is, kiknek ügyes és igen szakavatott mesternője *Czeiner* Kornélia. Itt *Dach* Margit és *Szokoly* Annuska faége-tési, utóbbinak csipkeveréses zsebkendői. *Zelenka* Margit ügyes egész ruhája okoztak kel-lemes látványt a jóízűeknek. *Draskóczy* Edit-nek egész rajzkiállítása és faégetése keltett feltűnést.

Kár hogy szülőink érthetetlen közömbösséggel mellőzik ezt a tanfolyamot, mely áldásos hi-vatást van pedig hivatva teljesíteni. Az idén is csak 7 hallgatója volt.

Kovács Károly festőművész tanfolyamának négy növendéke, Lipcsey Annuska, Fleischhacker Lujza, Draskóczy Edit és Halassy Valika is kis kiállítás rendezett ügyes és figyelemreméltó rajzaiból. Lipcsey Annuska három festménye meg éppen nagyobb talentumot árult el. Sajnáltni való, hogy tehetősebb szülőink nem ragadják meg e ritka alkalmat, hogy ennek a talentumos fiatal mesternek vezetésével leánygyermekük ebbeli tehetségeit tökéletesítsék. Pedig ez a legszebb művészet a világon.

Kirándulás Drégelyvárra.

A b.-gyarmati gimnázium tanuló ifjúsága buzgó igazgatója és tanárainak vezetésével mellett múlt hetfőn mint dicsőségesen uralkodó felséges urunk és királyunk koronázási emlék ünnepén a történelmi nevezetességű Drégely vár romjain tanulmányutal egybekötött iskola ünnepélyt rendezett. — A b.-gyarmati templomban haligatott szent mise után a 8 óra 5 p. induló vonat hozta az érdeklődők és szülők által kísért ifjúságot Drégely-Palánk állomásig honnan a gimnázium zászlaja alatt a Szondy emlék kápolnát nézték meg, és ennek megtökintése után indultak a várba, hol nagy meglepetés várt rájuk. — Dicső őseink kacagányos, párdacos öltözetben ott várták őket, Szondy (Szilárd Imre) hű esatlósai, (Opitsz László, Sróky László és Beke Lajos.) Márton oroszfalva papja (Gonda.)

A bámulat, mely az ifjúság arcán a jelenetre megjelent, lelkes éljenzésbe tört ki, midőn elhangzott Szilárd Imre buzdító beszéde, melyben az ifjúságot, Isten, király, haza szeretetére buzdította. — Jaskovics igazgató felelt az ifjúság nevében szépen átgondolt, melegen átértett beszédben és vissza szállva 381 évvel, kérte Szondit, hogy nem mint ellenséges hadnak, hanem tanulni vágyó ifjúságnak engedje meg a vár megtökintését és a várban az ünnepély megtartását. Két darab egy méter hosszú kules átadásával az engedély megadatott, az ifjúság bevette a várat és megtartotta benne az ünnepélyt, melynek sorrendje: 1. „Szózat“ éneklés a gimnáziumi énekkar. 2. „Szondy“ Czuczortól, szavalja Szücs Sándor III. oszt. tan. 3. Beszéd tartja Róth Antal. 4. „Szondy két apródja“ szavalják Niedermann Pál és Bözner Ferenc. 5. „Talpra magyar“ éneklés a gimnáziumi énekkar. 6. „Szózat“ szavalja Fertsek Leo I. oszt. tan. Minden egyes részét a sorrendnek lelkes éljenzés követte, a mit méltán megérdemelték a szereplők, de a vezetők is.

Ily vezetés mellett a kis csemete, értom a gimnáziumot, terebélyes fává fog nőni, a szülők nyugodtan bizhatják gyermekeiket ily vezetőkre s a haza fényre derül. — Egy óra volt, mikor az ünnep véget ért és az áldomás következett, melyen a pohárköszöntőkben nem volt hiány. Jaskovics igazgató a királyra mondott köszöntőt, melyet állva haligatott meg, szünni nem akart a kiáltás „Éljen a király.“

Délután játszottak és énekeltek csak azt sajnálták, mikor ültött a válás órája a romoktól, mert menni kellett, hogy a 7 óra 36 p. induló vonattal egy kellemes és hasznos nap emlékét vigyék haza magokkal.

Egy jelen volt.

— **A közigazgatás köréből.** Lits Gyula vármegyénk főispánja Okolicsányi István végzett jogászt, Okolicsányi Gyula ügyvéd fiát közigazgatási gyakornokká nevezte ki.

— **Hont a Rákóczy ünnepen.** A Sátoraljaujhelyen e hó 14-én megtartott fényes Rákóczy ünnepen törvényhatóságunk kiküldetésében vármegyénket Czobor László alispán és Nyáry Alfonz báró árvaszéki elnök képviselték.

— **Orvosszövetségi közgyűlés.**

Hontmegye és Selmec-, Bélabánya városok egyesült orvosi fiók szövetsége e hó 13-án tartotta Nagymaroson évi rendes közgyűlését Kovács S. Endre dr. főorvos elnöklése alatt. Jelen voltak az elnökök kivül: Rosenfeld Zsigmond, Kolpaszky Dániel, Rajner Géza pénztáros, Kohn Márk, Büben László, Nagy Lajos, Czukrász Gyula, Rácz Géza, Welvart Adolf drok. Az elnök szép üdvözlő beszéde után a múlt évi közgyűlési jegyzőkönyv lett hitelesítve némi rektifikáció után, — azután pénztárosi jelentését adta elő Rajner Géza dr. a mely Nagy Lajos és Kolpaszky Dani drok vizsgálata után elfogadtatván a pénztáros teendőinek pontos, s lelkiismeretes vezetéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés és neki a szokásos fölmentvényt megadta. Örvendetes dolog, hogy tagdíjjal egyetlenegy tagtás sem tartozik. Elnök jelentette, hogy orvosi nyugalmi alapra szolgáló sorsjegyek minden orvosnak megküldettek, összesen 750 drb. sorsjegyet küldtek, melyből 180 drb még eladásra vár, ezeket az elnök adja el. Legfontosabb tárgya a közgyűlésnek az egészségügy államosításakor várható változások megbeszélése volt. Kohn Márk dr. mint referens igen szakavatott és lelkiismeretes munkájához majd minden tag hozzá szólott, ezt alaposan megvitatta s így terjesztik fel az országos orvosi szövetséghez. Jövőre a fiókszövetség Vámosmikolán tartja meg közgyűlését. Elnök ezek után a gyűlést berekesztette. Gyűlés után a Korona vendéglőben közebéd volt, melyen felköszöntöket mondtak: Kovács S. Endre dr. az orvosi fiókszövetségre és annak minden egyes tagjára, Rosenfeld Zsigmond az elnökre és családjára, majd Büben Lászlóra mint utóbb kinevezett tb. megyei főorvosra. Büben László Rosenfeld Zsigmondra mint a szövetség neoztorára — de egyszersmint legfiatalosabb legagilisabb tagjára.

Kitünő és zamatos ételek, jó cigány még emelte a hangulatot, de a korai délutáni vonatokkal mindenkinek sietni kellett haza, hogy nehéz föladatukat az orvosok folytassák a szenvedő emberiség javára.

— **Korpona-zólyomi vasut.** A kereskedelmi m. kir. miniszter Laszkáry Gyula és Haydin Károly földbirtokosoknak, mint érdektársaknak a hontvármegyei helyi érdekű vasut Korpona állomásából kiágazólag Szász-Pelsőc, Dobrona-Ebrovárálja és Brezina községek érintésével a magyar kir. államvasutak Zólyom állomásáig vezetendő rendes nyomtávu gőzmozdonyu helyiérdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Eljegyzés.** Szabados Zsigmond ipolysági földbirtokos eljegyezte Polakovits Hedvig kisaszszonyt Uj-Verbászról.

— **Házasság.** Jekelfalussy Lajos, cs. és kir. kamarás, altábornagy, osztályfőnök a közös hadügyminisztériumban és özvegy Jekelfalussy Józsefné szül. Podhorszky Elza, néhai Jekelfalussy József dr. miniszteri tanácsos, a statisztikai hivatal kiváló főnökének özvegye, mint jelentettük, e hó 22-én egybekeltek. Az esküvőt a családi gyászra való tekintettel a legnagyobb csendben Lontón, a menyasszony birtokán tartották meg s. az esküt is Braun Ferenc, az ottani plébános végezte. Az esküvőn mint tanuk a vőlegény testvére Jekelfalussy Zoltán cs. és kir. kamarás és a menyasszony testvére, Podhorszky László dr. szerepeltek. Az esküvő után a házaspár Bécsbe, a férj állandó tartózkodási helyére utazott.

— ifj. Sembergy István szüdi földbirtokos e hó 17-én kötött házassági frigyét Hornjicsék Klementina kisasszonnyal Egyházmaróton.

— **A „Honti Sport-Klub“** hétfőn délután választmányi ülést tartott, melyen felvették az új tagokuljelentkezőket és pedig Kovács S. Endre drt. Bartakovits Ágostont, Somogyi Lászlót, Laky Károlyt. Az ujonan fölvetekkel a tagok száma meghaladja a 80-at. A Klub minden pénteken délután sport telepén zsúr-okat tart, mely határozatáról ezuton értesíti tagjait. Julius hó 18-án nagy kerti ünnepélyt fog a klub rendezni, melynek előkészületei már meg is kezdődtek. Az ünnep ideje alatt a telep nem tagok számára is nyitva lesz.

— **Villám a templomban.** 13-ról 14-re való éjjelen 1—2 óra között Korponán felhőszakadászerű eső s óriási zivatar volt. A villám több helyen leütött, így a róm. kath. templom tornyába s az orgonát annyira megrongálta, hogy 14-én az istentiszteleten használható nem volt.

— **Papi találkozó.** E hó 21-én fognak Esztergomban azon áldozópapok találkozni, akiket 1878-ban szenteltek fel; közöttük Gonda Béla orsz. esperesplébános és Zibrinyi Gyula.

— **Jönnek a színészek.** Szabadhegyi Aladár színtársulata, mely nógrádi lap-társunk szerint B.-Gyarmaton szép erkölcsi sikerrel működött, kedden kezdi meg városunkban előadásait a *Svihákok* című operettel, szerdán *Zsába*, csütörtökön *Dr. Szeleburdi*, szombaton *Bob herceg* kerül színre.

— **Az Ipoly.** A mi kis garázda folyócskánk egy csekélyebb esőzés után is gondot és álmatlan éjszakát okoz az Ipoly mentén birtokos gazdaközönségünknek. A múlt héten is távolabbi esőzés folytán arvira megdagadt, hogy félő volt, hogy előnti az összes réteket, és tönkre teszi az egész szénatermést. Ez nem következett be ugyan, de figyelmezteti ismét a gazdaközönséget, hogy talán mégis időszzerű volna az Ipoly-szabályozás aktáiról lerázni a port.

— **Honti szerzők iskoláinkban.** Az ipolysági polgári leányiskola — e mindenképpen kitünően vezetett intézetünk — minden téren jelét adja kitünő érzékének. Így a tankönyvek megválasztásánál is nagy körültekintéssel járt el az igazgatóság. Amennyiben két honti szerző könyvét is használják, és pedig Deák Antal drégelypalánki káplán, lapunk jeles munkatársának: Katolikus egyháztörténetét a III. és IV. osztályban, és Sziklás Adolf fővárosi tanár. városunk fiának Chémia-ját a III. osztályban. — Itt emlitjük meg azt is, hogy a zsidó elemi iskolában Erdős Adolf fővárosi és sok évig ipolysági tanító szépírási irkát használják, a melyek rendszere kitünő eredménnyel jár az írás tanításánál.

— **Csontleletek.** A gízcsövek elhelyezési munkálatai során az iskola előtti árokban több még ép állapotban levő emberi csontot találtak. Nyilvánvalóvá teszik a leletek azt, hogy régebben a temetők a templomok környékén helyeztetek el. E most felszínre került maradványok több mint 200 esztendő előtti idő emlékei. — Ugyancsak az ásások során a polg. iskola előtt egy valószínűleg csatabárdot képező majd fél méter hosszú vastárgyat vetett ki a munkás ásoja.

— **Köszönetnyilvánítás.** Felkértek bennünket alábbi sorok közlésére: Ezennel mély köszönetemet fejezem ki *Dabis Antal* dr. tvsz. bíró urnak, ki egy utóbbi törvényszéki szemle alkalmából *Himmeler Sándor* dr. urnak megállapított 4 korona, *Engenhofer Lipót* 4 kor., *Kovács S. Endre* dr. 6 kor. *Bartakovich Ágoston* 12 kor. összesen 26 korona napidiját; melyet nevezett urak nemeselekkien jétékony célra szántak, egyelőtünknek adományként lefizetni szives volt. Ipolyság, 1903. június 16-án. Hazafias üdvözléssel *Winter Ármin*, mint a „F. M. K. E.” hontmegyei főkjának pénztárnoka.

— **Nyilvános köszönet.** Felkértek bennünket alábbi sorok közlésére: Alulírott úgy magam, mint hiveim nevében hálás köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, kik a f. hó 6-án felerészben a felsőturi róm. kath. templom orgonájának javítása költségeire rendezett jótékony-célú hangversenyben közreműködtek vagy annak rendezése körül fáradoztak. Első sorban a jeles *Wallner-családnak* a hangverseny kezdeményezéséért és oly szép sikerre emeléséért, valamint *Kovács Sebestyén Endréné* urhölgynek, ki nem vonja meg pártfogását és művészetét semmi nemes ügytől. Továbbá *Czerwinka Henrik* zongoratanár urnak a művészi kíséretért, nem különben a rendező uraknak buzgó fáradozásukért. Isten fizesse meg! Felsőtúron, 1903. június hó 18-án. *Fludorovics Zsigmond* lelkész.

— **Vizsgák a zsidó iskolában.** Az ipolysági zsidó elemi iskolában az évet záró vizsgálatokat *Mühlstein Gábor* iskolaszéki elnök elnöklése alatt a következő sorrendben fogják megtartani: június 24-én (szerdán) 8—12 óráig hitanvizsgák az összes osztályokban. 25-én (csütörtökön) 8—12 óráig az első és második osztály, 26-án (pénteken) 8—12 óráig a 3. és 4. osztály vizsgázik minden tárgyból. — Az érdeklődőket az elnökség ez uton hívja meg.

— **Halálozás.** *Uffalusy László* tan. képzőbeli növendék 18 éves korában e hó 16-án meghalt. Atyjának 6 volt, a hetedik fia, kit a tuberkulózis mind felnőtt korában ragadott el.

— **Szénlelet Ipolyságon.** A múlt héten a világitó esővek lerakásához történt ásások alkalmával a Tabán-utcában szénleletre bukkantak, és az utca lakói szedtek is belőle és fűtöttek vele. Szakértő kutatás fogja kideríteni vajjon kiaknázható szén-ér huzódik-e arra. avagy törmelék ez csupán, a mely valamikor véletlen folytán juthatott e helyre.

— **Szünik a vörheny.** Örömmel adjuk le a hírt, hogy a vörheny, a mely 8—10 héttig tartotta a szülőket rettegésben, szünőben van. A legutóbbi orvosi jelentések szerint az elmúlt héten már csak 3 községben három vörhenybetegedés fordult elő.

— **Hitközségi ülés.** Az ipolysági stkvó zsidó hitközség képviselője e hó 14-én délután *Vermes József* hitközségi elnök elnöklése alatt folyó ügyei elintézésére ülést tartott.

— **Nyári mulatság.** A vámosmikolai önkéntes tűzoltó-egyesület 1903. évi június hó 28-án délután 2 órakor az Orszányi ligetben, felszerelési alapja javára, tűzijátékkal és konfetti-csatával egybekötött zártkörű júniálist rendez. Belépti díj ezemélyenként 1 korona, családjegy 2 korona. Kedvezőtlen idő esetén a táncmulatságot a kör helyiségben tartják meg.

— **Öngyilkosság.** 13-án d. u. Alsó-Dacsólamon *Simon Pál* molnár cselédje felakasztotta magát. Az öngyilkosság oka ki-nyomozható nem volt.

— **Halálos baleset.** Az ipolysági csendőrs *Bobor András* palásti lakos *Nedeczky Béla* földbirtokos kocsisát e hó 15-én éjjel 11 órakor a drégelypalánki major mellett az országuton haladó kocsija lépcsőjéhez ruhájánál fogva felakadva s a kocsit által vonszolva haldokló állapotban találta. A járőr nyomozás során kipuhatolta, hogy nevezett Bgyarmatról szőlővesszőt szállított, hol *Kohn Fülöp* korcsmájában alaposan beitalozott s úgy indult el Bgyarmatról. Fentieknél fogva s mivel semmiféle oly körülmény, mely erőszakosságot mutatna felfedezhető nem volt, a legvalószínűbb, hogy nevezett ittas állapotában a kocsin elaludt, a honnét lebillenve ruhájánál fogva a lépcsőn fennakadt s a lovak így vonszolták, mi közben az országuton levő kövekben verte magát agyon. Hulláját taligán e hó 16-án Ipolyságra szállították és a temetőben levő hullaházba helyezték el, a hol másnap *Kohn Márk* dr. rendőrileg felboncolta.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a *Ferenc-József-keserűvíz* valamennyi hasonló vizet tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva már kis adagban is tetemesen fölülmulja. Kérjünk határozottan *Ferenc-József-keserűvizet*.

— **Könyvek, kitűnő írók művei teljese- sen új állapotban, rendkívül olcsó áron kaphatók** *Neumann* könyvkereskedésében Ipolyságon. Ugyanitt megrendelhető a *Jövendő* is, *Bródy Sándor* kitűnő lapja.

IRODALOM és ZENE.

— **Napoleon.** Az egész világnak legnépszerűbb embere egyszerű szürke köpönyében, vállrojtokkal, háromszögletű kalapjában egyenes kardjával, minden leányszívnek álma ő, a császár. A kis hadnagy, aki sarka alá szedi egész Európát, a császár, kit nem szeret a hitvese, a hódító, a kit az éhség Moszkva alól elkerget, a parnevű, a ki császárlányt keres trónja osztályosának, a ki diktál egy világnak s az égő Moszkvából intézi a párisi színházak és könyvtárak sorsát, ez a csodálatos elme, aki egy nap alatt megfogalmazza Spanyolországának egész alkotmányát jóformán a mai redjében: mindez oda van vésvé azokra az érdekes arezvonásokra, ebbe az érdekes koponyába és mindenek a vágya és emléke sugárzik ezekből az éles tekintetű szemekből. Mégis csodálkoznunk kell, hogy a kinek esze elég volt egy világ meghódítására, a kinek ereje volt lenyűgözve tartani Európát, a ki nagy volt és hatalmas, mint rajta kívül talán senki, az, aki magát a szerelmet is le tudta győzni, mikor elszakadt *Josephinétől*, és a felesége szívében kiszorította egy osztrák generális. Az életét még érdekesebbé teszi az a tragédia, melyet mintha valami lázbeteg poéta eszelt volna, ki valószínűtlenül és elnagyoltan s mely világhódítóinak gáncsot vetett egy hajszál hurokkal. *Napoleon* annak az arcképe maga gyönyörűen elbeszéli egész élettörténetét. A *Dávid* festett arcmása ott van a Világtörténet legújabb 185. füzetének ivén. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője *Marziali Henrik*, egyetemi tanár, ki egyúttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet, kapható a kiadóknál (*Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénnytársaság* Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

— **A Zenélő Magyarország** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent X. évfolyam 12-dik füzeté a következő szép zenemű ujdonságokat közli: I. *Nyáry József* Befellegzett már felettem és II. *Nyáry József* Ilyen-olyan egy korcsmáros, magyar dalokat III. *Schwimmer Aurél* dr. „Suszterinas” nóta a „Fifin” operettből. IV. *Kisgeszényi Szabó*

István „Kasino” polka franszé. Ily gazdag tartalommal jelenik meg e folyóirat minden egyes füzeté. Évenként 24 füzet minden füzet 8-12 oldal zenetartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 12 korona, félévre 6 korona, Előfizethetni a most meginduló III. évnegyedre, valamint az előző évnegyedekre a „*Zenélő Magyarország (Klökner Ede)*” zeneműkiadó-hivatalában Budapest, VIII., Józsefkörut 22-24 honnan minden nyomtatásban megjelent zenemű a legolcsóbban megszerezhető.

Apró szenzációk.

Katóka mégis ír.

Kedves szerkesztő,

ezt a „kedves” szót csak azért irtam le, mert ez így szokásos. Részemről kijelentem, hogy maga egy cseppet sem „kedves” nekem. Hogy is lehetne? Lássá egészen komolyan elhatároztam, hogy többet nem fogok írni, mert magának nem is érdemes írni; ezt csak azért írom, mert most hallottam, hogy egy vidéki néni megdicsérte a stílusomat meg a gondolataimat. Hja, tudunk ám mi lányok mást is, nem csak harisnyát stoppolni (ez kiálthatatlan) meg öltözködni? Én például... eh ezt nem mondom meg magának. Hanem azt akarom mondani, — tulajdonképen csakis ezért írok most, — hogy multi levelemre mért nem válaszolt. Hát maguk újságírók csak úgy csinálják azt, hogy ha az ember bizalmasan fordul magukhoz, egyszerűen kiteszik a levelet az újságba, aztán mintha tebbe estek volna, hallgatnak. Hát a válasz? Az édes mamám mondta, hogy köszönni illik, de elfogadni kötelesség. Én kérem köszön-tem magának, de maga úgy látom sajnálja a fáradságot. Vagy azt hiszi hogy házas embernek... (Nem így! Ezt én sem fogom tűrni, hogy a leendő férjem fiatal lányokkal levelezzen)... hanem... szóval én nem vagyok megelégedve magával.

Ez még semmi! Multkor azt írta az újságba, hogy színészek jönnek. — Én nagyon megörültem rajta, rábeszéltem hétfőn a sógort, mert az édes mamám nem jöhetett, hogy vigyen be engem Ságára, mert nagyon szeretném látni a *Bob herceget*. Felvettem az új fehérruhámat (fekete bársony szallag disz van rajta) és bementünk abban a nagy esőben. És tudja mi volt? Hát egyszerűen az, hogy maga felültetett, mert nincs nek Ságón színészek, és így hétfőn nem adhatták a *Bob herceget*. Az unokabátyám sem tudja, hogy mikor fognak majd jönni, pedig annak bérlete is van már. — No kérem ennyi keserűség a mennyit maga okoz nekem, ez már mégis sok. A mamának itthon alig mertem elmesélni, hogy hiába mentünk. Most majd ha igazán itt lesznek, akkor nem fog elvinni. Lássá! Így bizzon az ember magukban.

Hanem kérem, és ha ezt megteszi, ki fogok békülni magával. Legyen olyan jó, írja meg nekem, de ügyesen, hogy itthon meg ne tudják, hogy ki az a fiatal ember, aki velem szemben ült a másik asztalnál a Nagyfogadóban. Hogy rá ismerjen, leirom, hogy fekete nagy csokor nyakkendője volt, fél cipője és a haját úgy viseli mint *Kálmán bácsi*, mikor még volt haja. Azt is tudja meg, hogy nem szerelmes-e valakibe és hogy mennyi fizetése van?

Tudja, csak úgy kíváncsiságból kérdezem, mert már nekem félig meddig van vőlegényem. Junius végén el fog jönni látogatóba. — De tegye meg kérem, mert (akkor többet) igazán nem fogok írni. Üdvözli

Katóka.

A szerkesztő levelezései.

— *Magda.* A kívánt számot újból elküldtük. Csak a postán veszhettél el. A kért címre nem jár a Honti Lapok. Kézcsók.

— *Dr.-Palánk.* Megérkezett, köszönjük.

— *Kasztor. Helyben.* Sajnálatokra nem használhatjuk. Azt a rovatot belső munkatársaink útján házilag kezeljük.

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)
483/3. 1902. B. szám.

Ő Felsége a Király nevében!

A vámosmikolai kir. járásbíró mint büntető bíróság rágalmazás vétségével vádolt Gajdos Lajosné szül. Zátyik Laura elleni bűnügyben, Matus Orbán főmagánvádló által emelt vád fölött, Szláby László kir. aljársbíró, Reiner Lőrinc dr. ügyvéd mint magánvádló képviselője és Miselbach Sándor mint jegyzőkönyvvezető részvételével az alulírt kir. bíróság hiv. helyiségében 1903. évi február hó 21-ik napján nyilvánosan megtartott tárgyalás alapján, a vad és védelem meghallgatása után következőleg

Itélt:

A kir. járásbíró *Gajdos Lajosné* szül. *Zátyik Laura* garamkövesdi szül. és lakos, 32 éves, r. kat., kisbirtokosnő (14000 kor. értékű) vagyonnal bir, férjes, 2 gyermek anyja, irni olvasni tudó vádlottat bűnösnek mondja ki a btkv. 258. §-ába ütköző rágalmazás vétségében, melyet az által követett el, hogy 1902. évi november hó végén többek jelenlétében azt állította, hogy Matus Orbán községi bíró korában elsikkasztotta a Kálmán Ambrus, illetve Kálmán József örökösének érkezett pénzt; — ezért őt ugyanezen §. alapján, az ítélet fogamatba vérelétől számítandó 5 (öt) napi fogházra, valamint az 1892. XXVII. t.-c.-ben meghatározott célokra fordítandó — s 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett fizetendő, behajthatlanság esetén a btkv. 52. §-a értelmében további 1 (egy) napi fogházzal helyettesítendő 10 (tíz) kor pénzbüntetésre ítéli.

elmarasztalja egyszersmind nevezett vádlottat a B. P. 479. 480. §§-ai alapján a 23 koronában megállapított bűnügyi költségnek Matus Orbán magánvádló részére 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett, — úgy nemkülönben a már felmerült és az állam kincstár által előlegezett — valamint az esetleg még felmerülő bűnügyi költségeknek az államkincstár részére az 1890. XLIII. teikkben meghatározott módon és időben leendő megfizetésében.

Jelen ítélet a btkv. 277 §-a alapján jogerősség után egész terjedelmében, vádlott költségén az Ipolyságon megjelenő „Honti Lapok” című heti lapban egyszer közléteendő lesz

Indokok:

Vádlottnak részbeni beösméréssel és a tanuként kihallgatott, teljesen érdektelen Vojtek Józsefné, özv. Stugel Ferencné és Stugel Piusznének lényegben egybehangzó, esküvel megerősített vallomásaival beigazolást nyert Matus Orbán főmagánvádlónak a följelentésben előterjesztett ama panasza, mely szerint vádlott 1902. évi november hó utolsó napjának valamelyikén a fonóban azt beszélte a nevezett tanuk előtt, hogy midőn a főmagánvádló bíró volt, Baig Nándor pedig törvénybíró. jött a Kálmán Ambrus — illetve Kálmán József — örökösének pénz, melyet a most nevezettek elsikkasztottak, és az örökösök ezt a pénzüket most keresik a nevezetteken.

Igaz ugyan, hogy a tanuvallomások szerint vádlott megjegyezte is, hogy ő ezt Alter Jánostól hallotta, — ez azonban mit sem változtat a tényálláson, mert vádlott ezt az állítást mint a saját állítását tette és nyilván csakhogy állításának nagyobb nyomatékot és hitelt adjon, nevezte meg a forrást, a honnan tudomását merítette; és pedig annyival kevésbé menti föl vádlottat ez a megjegyzés a rágalmazó állítás következményei alól, mert ellenesetben minden rágalmazó ilyen módon kibújhatna a büntetés alól, hivatkozván egy harmadik személyre, ez pedig, ha elvállalja is a szerzősége, ismét egy 4-ikre és így tovább, míg végül a tulajdonképeni szerző kideríthető nem lévén, büntethető senki sem lenne, a rágalmazó hir mindazonáltal akadálytalanul és megtorlatlanul tovább terjedne.

Mint hogy pedig ez az állítás, valódiság esetén, Matus Orbán ellen a büntető eljárás megindítását vonná maga után,

s minthogy ez az állítás 3 személy, tehát többek előtt tétetett, — s minthogy vádlott eme tényállításának — valódiságát nem igazolta, de még valószínűvé sem tette, — s minthogy ezek szerint ez az állítás a rágalmazás vétségének tényálladékát megállapítja,

mindezeknél fogva vádlottat ebben a vétségben bűnösnek kimondani, ezért megbüntetni és a felmerült képviselői, tanuzási és személyes költségeknek, valamint a még felmerülő bűnügyi költségeknek megfizetésére kötelezni és a főmagánvádló kérelmére az ítéletnek egész terjedelmében való közzétételét elrendelni kellett

A büntetés kiszabásánál enyhítőül vétetett, hogy vádlott hasonló bűncselekményért büntetve még nem volt, ellenben súlyosítóul vétetett, hogy a rágalmazó állítás egy volt községi bírónak, bíró korában elkövetett cselekményére, — tehát a törvény szerint különösen nagy büntetéssel megtorlandó hivatali sikkasztás büntetése vonatkozik — és hogy vádlott még csak 1901. évben könnyű testi sértés vétsége miatt 40 kor. pénzbüntetéssel már büntetve volt.

Vámosmikola, 1903. február 21.

Szláby
kir. albiró.

Másolat 626/B. 1903. Ő Felsége a király nevében! Az ipolysági kir. törvényszék büntető osztálya mint felebbezési bíróság rágalmazás vétsége miatt vádolt Gajdos Lajosné szül. Zátyik Laura ellen fogamatba tett bűnügyben, melyben a vámosmikolai kir. járásbíró 1903. évi február hó 21. napján 1902. B. 483/3. szám alatt ítéletet hozott, a vádlottnak elítéltetése és a büntetés súlyos volta miatt szóval bejelentett — de írásban nem indokolt felebbezése folytán 1903. évi március hó 14. napján tartott nyilvános felebbezési tárgyaláson, melyben Helmbacher Nándor kir. törvényszéki elnök mint elnök, Dabis Antal dr. és Bodányi László kir. törvényszéki bírák mint ítélő bírák és Holics Béla dr. kir. törvényszéki aljegyző mint jegyzőkönyvvezető vetek részt s a melyen a felek nem jelentek meg, következő **ítéletet** hozott: A kir. törvényszék az első bíróság ítéletét e helyütt is elfogadott indokai alapján helybenhagyja. — Ipoly-

ság, 1903. március hó 14. én. Helmbacher s. k. elnök, Bodányi s. k. előadó.

A másolat hitelül:
Miselbach Sándor
kezelő.

Ezen ítélet 1903. évi április hó 9-ik napján jogerőre emelkedvén, ezt igazolom.
V.-Mikola, 1903. május 7-én.

Márton Ferenc dr.
kir. jbiró.

Hirdetések.

638. 1903. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbíró 192. évi V. 266. 15. számú végzése következtében Wilhelm Károly dr. ügyvéd által képviselt Adler Fülöp javára Skultéty István ellen 200 kor. s jár. erejéig fogamatotított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 796 korra becsült következő ingóságok u. m. butorok és cséplőgép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbíró 1903. V. 420. számú végzése folytán 200 kor. tökekövetelés, és járulékaik erejéig Győrkiiben leendő eszközökre 1903. évi július 2 napjának d e 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükséges esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Mindazok, a kik az elárverezendő ingóságok vételárától — a végrehajtót megelőzőleg — kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdéseig kötelesek bejelenteni.

Ipolyság, 1903. évi június 10-én.

Baig Mór
kir. bir. végrehajtó.

Jó házból való

kisasszony,

ki a magyar és német nyelvet birja, valamint jól ír, előkelő üzletbe azonnali belépésre kerestetik. Ugyanott egy 20—22 éves megbízható

fiatal ember,

ki jártas a magyar és német nyelvben, mint gyakornok alkalmaztatik. Ajánlatok „megbízható 40.” szám alatt e lap kiadóhivatalába intézendők.

6029. 1902. rk. szám.

Árverési hirdményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság, mint tkvi. hatóság közbirré teszi, hogy Volk József zebegényi lakos végrehajthatónak Kocsis György és neje elleni végrehajtási ügyében a balassagyarmati takarékpénztár v.mikolai fiókja jelzálogos hitelező kérelmére az 1902. június hó 28-án megtartott árverésen vevőként szereplő Volk József, Lisznyai Szabó Jenő és Fieszl János ellen az 1881. évi LX. t. c. 185. §-a alapján a visszárverés elrendeltetik az alábbi ingatlanokra

Ezen kérvény költségei 20 koronában állapíttatnak meg.

Minek folytán Zebegényben a község házánál 1903. évi **junius hó 22 napján délelőtt 10 órakor** megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak a következő ingatlanok u m:

1. A zebegényi 164 sztkben A. 1 sor 191. hrsz. 74. népsorsz. beltelek és ház, kikiáltási ár. 320 kor

2. A zebegényi 303. sztkben A. 1 sor 260 hrsz. ingatlan kikiáltási ár. 88 kor.

3. a zebegényi 303. sztkben. A. 1 sor 1057 hrsz. ingatlan, kikiáltási ár. 10 kor.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni,

Kir. jbiróság miut tkvi hatóság.

V.-Mikolán, 1903. január 29 én.

Kraicz
kir. aljárásbiró.

Felhívás!

12 forinttól 15 forintig

készülnek műhelyemben remek szabású divatos férfiöltönyök, felöltők mérték után a legfinomabb gyapjuszövetekből.

Timár Lajos

férfiszabó terme
Budapest,

VIII., Gyöngytyuk-utca 9. szám, I. em.

Vidéki rendeléseknél mértékül egy mintaruha beküldendő.

Vidékre, ha 4 ruhát rendelnek egy helységben, odaküldöm utazó szabásomat divatos, gazdag posztóminta gyűjteményemmel, bemutatás és pontos mértékvétel miatt.

THOMASSALAK

a legjobb és legolcsóbb foszforsavas műtrágya.

csillag és lóhere jegyük

az összes kalászosok és kapások alá, valamint a rétekre. **Hatása éppen oly gyors, de tartósabb, mint a superphosphaté.** Ezen kitűnő műtrágyát úgy összfoszforsav, mint citromsavban oldhatóság és porfinomság szavatolása mellett pontosan és lelkiismeretesen szállítja

DUKES és HERZOG, GALGÓCZ

gazdasági cikkek irodája.

Műtrágyaneműek: Takarmányneműek:
chillsalétrom, Buzakorpa, malátacsira,
kainit, kalisz, me asse, olajpozácsa, rozskorpa,
száritott marhatrágya, szárazmorzsalék, száritott
superphosphat, répaszelet, száritott
trágyafosz. bortörköly, tengeri,

olajok, magvak, zsákok, stb.

Az összes felsorolt cikkek közül a galgóci állomáson levő raktárunkban készletet tartunk.

A cs. kir. szab. Bécsi Kölcsonös

Tűzkárbiztosító Társaság Bécs-

Budapest Galgóczi főügynöksége.

Tejszövetkezetek figyelmébe!

Az Alfa Separator Részvénytársaság

BUDAPEST, V. Lomb-utca 11.,

gyárának alulírott képviselője szervez és berendez tejszövetkezeteket a legkisebbektől a legnagyobbakig, kézi-, turbina- és erőhajtásra, hazánkban a legjobbaknak elismert tejgazdasági gépekkel.

Vállalkozik a vajgyártás és az összes gépekkel való bánásmód betanítására.

Polivka János tejszövetkezetek berendezője

DOBRONYA. (Zólyom m.)

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 68. sz.
Által a legújanyosabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
többféle járgány-cseplőgép, lóhere-cseplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

Columbia-Drill
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasad ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kivétel nélkül minden részletekkel.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.

VIHNYE

(Bars megye)

természetes meleg 38 C° vasas fürdő
Kiváló ivó víz (3-6 és 4-5 C° tiszta források.)

Hidegvizgyógy - intézet.

Vihnye fürdő használatának fényes sikereit a női betegségek, vérszegénység és idegbántalmak gyógyításánál évszázados tapasztalatok bizonyítják.

130 klm. fenyves sétautak!

A fürdő Selmezbánya bányaváros tulajdona s ez évtől házi kezelésbe került, a kényelem minden igényeit kielégítő új modern berendezést nyert teljesen új beburkolással, az új fürdőházban vízvezetékmozdók bevezetésével. — A szoba és fürdőárok lényegesen alább szállítottak. — Élmzés: (reggeli: kávé vagy tea, ebéd, a la carte 3 tál étel, vagy 7 fogásos társasbéd. uzsonna: kávé, tea vagy fagyalt, vacsora: egy sült,) naponként 3 kor. hetibérlet 20 korona, 7 fogásos társasbéd 2 korona.

Posta, telefon, távirida és vasuti állomás!

TELEFONÖSSZEKÖTTETÉS:

Selmezbányával és Budapesttel!

Bővebb felvilágosítást nyújt vagy prospektust küld

A FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

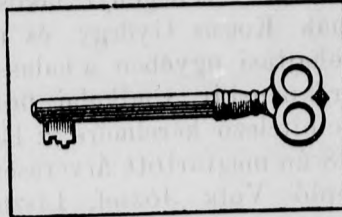
SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas” vagy

„kulcs” jeggyel.

Legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas pótszertől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál tessenek nagyon vigyázni, hogy minden darab szappanon a „SCHICHT” név és a fenti védjegyek valamelyike rajta legyen.

Eladó ház.

Rózsa-utca 21. számú
2 szobás, erdő és legelő-
joggal felruházott ház
azonnal szabad kézből
eladó.

Gasparik József.

Kiállítás „Feuerschutz”
BERLIN 1901.
Aranyérem
legmagasabb díj.

Páris 1900. **Eredeti** Grand Prix

SINGER VARRÓGÉPEK

családi használatra

és a legkülönbözőbb használati célokra.

Díjtalan oktatás a divatos műhimzés összes műszakaiból.
Elektromos varrógéphaajtással.

SINGER CO. Varrógép részvénytársaság

LÉVA, Kazinczy-utca 2. szám. (Bakó-féle ház.)

Fióküzletek a monarchia minden nagyobb városaiban.

Kiállítás „Feuerschutz”
BERLIN 1901.
Aranyérem
legmagasabb díj.

Salgó-Tarjáni kőszénbánya-részvénytársulat

Budapest, V., Erzsébet-tér 16. sz.

Szénosztályozás:

Gőzcséplőgép-, gőzeke- és szobafűtésre:

Darabos (tömr) szén és kockaszén.

Továbbá:

Diószén	} gyári kazánfűtésre.
Durvaszén	
Aknaszén	
Rostált aknászén	
Aprószén	} körkemencefűtésre.
Kovácsszén	

A társulat széntermelése évenként:

Salgó-Tarjáni bányákban 16 millió

Petrozsényi bányákban 6 millió

A vezetése alatt álló *Esztergom-Szászvári kőszénbánya-részvénytársaság* termelése évenként:

Dorogh—Annayölgyi bányákban 2.4 millió

Szászvári bányákban 0.6 millió

Össztermelés 19 millió

méternéző

Megrendelések központi irodánkhoz: **Budapest, V., Erzsébet-tér 16. sz. a. intézendők.**
Jutányos árak és pontos, gyors szállítás!